Հրատարակութիւն Ամերիկահայոց Արեւելեան Թեմի Ազգային Առաջնորդարանի A Publication of the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America

Volume VII, Number 6 October 1984

ՎՍԵՄԱԿԱՆ ՔԵՐԹՈՂԸ՝ **ԴԱՆԻԷԼ ՎԱՐՈՒԺԱՆ**

Անցեալ Ցունիսի 12-ին, Երեւանի Սունդուկեանի անուան Պետական Թատրոնի մեծ սրահին մէջ, Հանդիսաւոր իրադրութեամբ նշուեցաւ արեւմտահայ գրականութեան ազնուագոյն ղէմջերէն՝ գրող, ուսուցիչ եւ տոհմիկ բանաստեղծ, «ազգային ոգիի գարթշնջին նուիրեալ»՝ Դանիէլ Վարուժանի ծննդեան 100-ամեակը։

Հայրենի երկրի ղեկավարու-Թիւնն ու մտաւորականութիւնը, հայաստանեան մամուլն ու հեռատեսիլը, Պետհրատն ու Թատրոնը կրցան արժանի չուջն ու տարողութիւնը տալ այս հարիւրամեակին եւ, անգամի մը համար եւս, վերբերել յաւէտ երիտասարդ եւ ասպետական դիմագիծը արու ջերթողին, որ, իր կարողութեանց ծաղկման ամենաբուռն տարիներուն, դաչունահար խողևողուեցաւ ցեղասպան Թուրջին կողմէ։

իսկ սփի°ւռքը ինչ ձեւով նչեց այս հարիւրաժեակը։ Լուռ է Պոլիսը, Հասկնալի պատճառներով։ Տարօրինակ կերպով, սակայն, յոգնած երեւոյթ մր կը պարզէ սփիւռքը, այն սփիւռքը, որ, իբրեւ ժառանգորդը Արեւմըտահայերէնին, բնականաբար պէտք է որ իր լաւագոյն ոյժերու համախմբումով նչէր հարիւրամ-եակը այն բանաստեղծին, որ այսօր ալ, իր նահատակութենէն եօթանասուն տարի յետոյ, անդերազանցելի կը մնայ իր քերթեողութեան բարձրութեամբ եւ իր Հմայքի վսեմութեամբ։ Մէկը՝ որ այսօր ալ պատանի Հոգիները կը ներչնչէ իր «Դերենիկ»ով, իր «Ցեղին Ձայն»ի հզօր կանչով եւ «Հեթանոս Երգ»երու մէջէն արմենական ցեղին վահագնացեալ պատկերը կր կապէ ժամանակակից հերոսներու արութեան գործերուն ..

Կը յուսանք, կը մաղթենք եւ, Պարոյրեան պահանջով կը խնդրենք մեր մշակութային կազմակերպութիւններէն, որ տէր
կանգնին Արեւմտահայերէնի
գրական ժառանգին, եւ, քանի դեռ
ուշ չէ, հանդիսաւոր նախաձեռնութիւններով եւ հրատարակութիւններով նոր սերունդին հաղորդ
դարձնեն Վարուժանեան կրակը:

000

Դանիէլ Վարուժան ունեցաւ չատ կարճ կեանք մը։ Սերաստիոյ Բրգնիկ գիւղին մէջ ծնունդ առած՝ ան ապրեցաւ իր ժամանակի տենդով։ Պոլիս, Վենետիկ եւ Կանտ եղան իր ուսման, մտաւորական աճի կեղրոնները, բայց ինք, ուր որ ալ եղաւ, «Հողէն իմեց իր զգացումները»։ Գրեց, ջանդարկեց, երազեց անցեալի չջեղ պատմուժիւնը եւ, մարդադեպչունչ Հոգիով՝ տեսաւ «Վարդահեղեղ Արչալոյս»ը։

Իր կեանքի ոսկի պատմութիւնը

Mueitz gunnan

THE THOUGHTS OF VAROUJAN

Sincerity is the yardstick of poetry. The poet is like a mother: both multiply in blood and are perpetuated in other beings. A mother lives in a dozen people, while the poet abides in millions of humans.

One may know all the words of a dictionary but fail in framing two decent sentences, for the point is not the random collocation of words, but the combination of their nuances, figures and emotional subtleties into proper units.

I re-lived deep-reaching personal experiences in Gand. However, it was the period of 1904-1907 when the Armenian nation was going through the fire and sword of a nightmare and I subdued my personal feelings and nearly silenced my heart preferring to sing the heart of my race, whose heart-beats throbbed in my veins, in the depths of my own blood. The sobbing and wailing of the entire Armenian nation coursed in my veins, and my verses that erupted under foreign skies tied me with the cord of nostalgia to my homeland and my folk.

To write well one must read extensively. All major and minor talents have invariably practised this.

Reading wipes out sterility, stimulates the intellect and nurtures the imagination.

Nearly all of us conceive the same ideas; we differ in our ways of expression and style.

To write well means to think well, to feel well and to express well.

Ամենէն խոր տառապանքները ես կրեցի Կանտի մէջ։ Սակայն,1904-1907 չրջանն էր, երբ Հայութիւնը կը խեղղուէր սուրի եւ սովի մղձաւանջին մէջ, ու ես չուղեցի տեղ տալ իմ անհատական ցաւերուս, գրեթէ լռեցուցի իմ սիրտս ու նախընտրեցի երգել ցեղին սիրտը, որուն բախիւնները կը զգայի իմ մէջս, իմ սեփական արիւնիս Հայութիւնը կուլար եւ կը մունչէր իմ մէջս եւ երգերս դուրս կուգային օտար երկնքի տակ կարօտի լարովը միայն կապուած մեր երկրի Հողին եւ մարդուն հետ։

Անպատճառ ամբողջ Հայաստանը պէտք է տեսնել։ Կ՚ուզեմ համբուրել բոլոր այն տեղերը՝ ուր նահատակ մը ինկաւ կամ հերոս մը կոխեց։

Մենք այնքան մեծ ենք՝ որքան որ Հողէն կը խմենք մեր զգացումները։ Ամէն ինչ Հող է։ Դէպի մեր պապերուն։ Որ է՝ դէպի աստուածները։ ... Ոչտք է տեսնել այն ժայռերը՝ զոր մեր պապերը կը գործածէին իբրեւ պարսատիկի քար։ Պէտք է տեսնել այն յաղժ կաղնիները՝ զոր կը վառէին առանց արմատախիլ ընելու, եւ անոնց լոյսին ներքեւ նստած՝ իրենց Հերոսական յաղժուժեան մեծ տօնը կը տօնէին. պէտք է տեսնել ամէն ինչ, ամէն ինչ...

Փառք Հայ տառերուն ... Հայ լեզուն այդ տառերու սանդիսամատերուն վրայ ոտն առ ոտն բարձրացաւ ամէն դարու ճակատին վրայ, Հոն փորագրելու Համար անմաՀու-Թիւնը մեր ցեղին։

Եւ Տպագրուներւնը, մեր մէջ. այդ կը նչանակէ հայ մտքին լուսացիր սփռումը չորս ծագն աչխարհի՝ ուր հայ մը կար պանդիտած, ծարաւ՝ Մեսրոպեան լեզուին ջաղցրահոս բարբառին։

ԴԱՆԻԷԼ ՎԱՐՈՒԺԱՆԻՆ ՎԵՐՋԻՆ ԽՕՍՔԵՐԸ

Հանդուցեալ վաստակաւոր հրապարակադիր եւ ուսուցիչ Սարդիս Սրենց («Ճակատամարտ»ի Ծերուկը), որ, իր կարդին իբրեւ տարադրեալ դրկուած էր Չանդրրը եւ ապա հրաչքով փրկուած էր ստոյդ մահէ, նախ Գոնիա եւ ապա Պոլիս փախելով, իր յուչերուն մէջ կր պատմէ, Թէ սպանուելու համար Չանդրրըէն Թիւնէյ տարուած վերջին օրը, Դանիէլ Վարուժան, դինջ չրջապատող Հայերուն ուղղելով իր խօսքը, ըսած է բառ առ բառ.

— «ԶԻՍ ՄԻ ՄԽԻ<mark>ԹԱՐ</mark>ԷՔ, ՑԵՂԻՍ ԱՊԱԳԱՆ ԵՐԱԶԵԼՈ<mark>Վ ՊԻՏԻ</mark> ՄԵՌ– ՆԻՄ»․․․

Ասոնը եղած են Հանձարեղ ջերԹողին վերջին խօսջերը։

(Ծար. էջ 2)

ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ՈԳԻՆ

Ե°րբ պիտի գաս․ հրբ մեր գետնին ոյծքերէն Իրր յարութիւնն հողին խըմած շողերուն, Պիտի պոռթկան շունչիդ բոցերն երկնապող. կամ մեր երկրին արիւն կաթող ո՞ր աստղէն՝ Դու պիտ՝ իջնես հրդեհել Ջէնքի տրմուղ ժողովուրդդ՝ Որուն սրրտէն դարերն յաւէտ խըմեր են Թորգոմական արիւնն եւ ո'ղը պարպեր, Որուն համար մեր պապերուն ոսկրոտին Հովտէ հովիտ սրփռըւած՝ Բաժին են լոկ գայլերու։ Ո՛վ անդրանիկ Աստուածուհի, Իսկուհի՛ Հայ ջրրհրուն, կրրակնհրուն եւ կաւին, Տե՛ս. քու երկիրդ՝ որ մեր սերմին մայր ըրիր, Այլազգներու խըժդըժանքին մատնըւած, Այսօր, աւա՛ղ, սուգ ու արիւն կը բըղխէ. Իր կործանած քաղաքներուն վրրայ՝ լրոիկ՝ կը նրստի կռուքնկն ողորմուկ. Հողն՝ հերկըւած միայն սողովն օձերուն, Իր աղտաղտուկ խաւհրուն մէջ կը պահէ Պաղլեղ, եւ իր սեւ տափերուն վրայ՝ ոքոզ. Կը մընան մեր այգեստանները՝ առանց Ծերտափակի, եւ կարասները՝ առանց Հայրենական գինիին Եւ մեր խոյե′րն ըսպիտակ Չրգտնելով խոտնոցներուն մէջ առուոյտ, Նօթութենէ՝ մոլեգնած Մրսուրներուն դէմ կր ջարդեն եղջիւրնին։ Իսկ որդիներըդ թըշուամ կամ հեռացած հօրենական երկըրէն՝ Կը խառնակին ազգերու խորթ արիւնով, կամ նո՛յն Երկրին ծոցին մեջ՝ կը մեռնին լու՛ծն ուսերնուն, Ապրողներուն թողլով մաս՝ Մերկացում ողջ հայութենեն, խորթացումն Որով կ'ըլլան իրարու դէմ թշնամի, Եւ թշնամեր յն դէմ ծառայ։ Ո՛չ մեր դաշտերն՝ եղած արեամը ճախճախուտ, Ո՛չ պարիսպներն ու տաճարներ քարուքանդ՝ Ջիրենք կըրնան զայրագնել, Ո՛չ օտարին ծաղրանքն եւ ո՛չ անարգանք կ'արթընցնեմ իրենց հոգւոյն մէջ ընդարմ՝ Հրպարտութիւ՛նն հայկական։ կը ծառայեն եւ կ'ողբան, Եւ ողրալով ըստրկութիւնն աւելի՛ իրենց դէմքին կր յօրինեն վայելուչ ...

Եկու՛ր, եկու՛ր . — ժամանակն ա՛յս է ։ — Եկու՛ր · · · Այսօր հրարու՛խ է դարձեր։ Ահա ցեղէդ մաս մ'ազնիւ Գաղափարի, գուպարի մեջ հալումաչ՝

Ճամրուդ վրրայ կր սրփռէ Իր արիւնին հետ նոր վարդեր, կակաչնե՛ր … Եկու՛ր, եկու՛ր . - Եւ Մասիսի կատարեն Դիւցազներու, վըկաներու հոգիներ, Իրը, աստղերու սերմընցան, Տեղա' բոլոր իգութեան մեջ մեր երկրին, Մեր սրրտերուն խորունկ խորքերը հոսէ Արիւնդ անրիծ, զոր շի՛թ առ շիթ ժողվեցիր՝ Վարդաններու ռազմայարդար հետքերեն, Եւ ըրէ՛ մեր որրաններն Արշակներու վերածընող շիրիմներ. Ամէն Հայու լանջքին տակ Իր մէկ հին պա'պն արթընցուր. Եւ նուիրական, յաւերժական զանգուածով՝ Quantif bunut, be buint be anit Եւ ըստինքո՛վդ ապրեցուր։ Ա՛նպես որ՝ քու մայրենի Ճանանչաւուխտ թեւ թռիչներուդ տակ ամփոփ, Տաքնա՛յ մեր հողն, եւ բլուրներուն վրայ խայտան Գարուններն հին, Նաւասարդները՝ լեցուն Մարտիկներու վահաններուն կոփիւնով, Մեր արծիւներն եւ ուրուրները՝ թողած Ճախճատուտները նըւաստ՝ Կայծակներու թառերուն վրայ կըռընչեն. Էգ առիւծներն ու էգ վագրերը բոլոր՝ Մայրագորո'վ լիզումով՝ Ըլլան կայտառ հայկակներու կաթընտու Մեր ամպրոպները (լեցուն՝ Ըստուերներովն երգիչներուն գողթական) Սրրտին մեջ հայ քերթողին, Փոխուին ե՛րգի ու չափուին Կայծակներու շեշտերով -Բանուորն հեստի՛, հեստի՛ գեղջուկն ու՝ այգուն՝ Երբ իր քայլերն ուղղուին դաշտերն աւերուած, Արշալոյսէն արիւնի հոտը առնէ Եւ արիւնի' ծարաւի Ծունչիդ զեփիւոն ու ճառագայթն աչքերուդ, Նըման գարնան՝ մեր տան շեմերը պըճնող, Թող ճամբորդե՛ն հիւղէ հիւղ, **Բնակարանէ՛ ընակարան**. Կանգնի՛ն այրերն ու մայրեր, Ծե՛րը կանգնի, կանգնի տղա՛ն․ Ու ամեն ոք՝ Ազգին սիրով լոկ արբշիռ, Ազգին ոգւով հաղորդուած, Այնպէ՛ս վառի, ապըստամրի, րորրոքի՛, Որ Թորգոմայ Տունն րզգայ Թէ իր օճախը մարած

Դանիէլ Վարուժան

TEARS OF GOD

Beautiful things are born in tears. Renan

Before space replaced the nothingness God searched the universe for the cure for boredom.

He encircled eternity and found nothing but himself. And desiring a being from his being his essence became his echo.

Then, still anguished he turned to mute Silence, blind Nothingness and asked for something. They gave themselves. They gave nothing.

And when he found the immensity so empty he felt his first pain. And to Silence and Nothingness he wept out of hopelessness. His tears gave him what he sought forming the stars, one by one. And like the poet, God found he had to cry to create.

D. Varoujan

Translated by Diana Der Hovanessian

THE LAMP

Fill oil into the lamp, dear daughter, Trim its wick, Hars,* so we can go. I hear the wagon turn into the yard. I hear the wheels stop beside the well.

Hurry, Hars. Our soldier is home now. My boy is back with us. He's home. Light the lamp so we can see the hero's laurel on his brow.

Light it, Hars. Hold it high. Wait. What is that blood in the wagon? Who is that lying pale and still? Put out the lamp, Hars. Put out the light.

(1912)

*Bride, or daughter-in-law

MIDDAY

This is the hour when Work pauses on the threshing floor, gasps to catch its breath while reapers nap, and in the distant cave the dying west wind moans where it is chained.

The heart of time, compressed into a fiery net can scarcely beat now. And fragrance rises up like dreams

in radiating silence from the reeds that morning sheared.

The forests sleep against the brown slope of the hill, under silver veils A single milky cloud glides in the blue above catching shreds of soft wool on sharp rocks.

Into its split heart, the soil receives a bloody shaft of light. And under the trees, a spring laments that its water ends and it must die beside the flowers it irrigates.

The buffalo freed from their yokes sleep in the swamp. Silver saliva strings of foam drip from their mouths; their carts, beyond, next to heapedwheat sheaves that thrust huge muzzles into emptiness.

This is the moment, oh my soul, that like cicadas you soar to the peaks of tranquility to drink in your own song, becoming inebriate with that, like the sun with its own light.

Daniel Varoujan

(«Ցեղին սիրտը»)

VAROUJAN IN THREE VOLUMES

The M. Abeghian institute of literature of the Armenian academy of sciences is preparing the works of Daniel Varoujan for publication in three volumes.

The first volume will comprise the poems "Tremors", "The Heart of the Race",

"Bouquet or the Songs of a Brniktsi" and "infatuated Fire-flies."
"Pagan Song", "Song of the Bread" and his translations will compose the second volume.

The third volume will include Varoujan's prose writings, articles published in the press and letters.

The edition will be the most accurate and comprehensive publication of the poet's works. Each volume will be supplemented with original variants and comment. Interestingly, this edition will be the first to include the author's unpublished works: "Infatuated Fire-flies" and "Bouquet or the Songs of a Brniktsi", apart from dozens of articles and letters selected from periodical publications. The first two volumes are already in print.

APPRECIATING VAROUJAN

The brightest expectations of newfledged poetry were buried together with Varoujan and Siamanto, but what they could achieve during the short span of their lives is enough to secure them a well-deserved place in Armenian literature and show the general trend of their poetical glow.

Valery Bryussov

Like Dourian Varoujan is versed in the art of original, concise and vivid metaphors; he has the same short-lived outcries spurting straight from the heart and that unaccountable something, popular and Armenian in essence, which stands out as the instinctive groundwork of Dourian. But Varoujan is more adept, more conscious and more universal ...

Arshag Chobanian

The poetry of Daniel Varoujan has already played a prominent part in the national revival of the Armenian people. His poems created a great many heroes; his words were translated into deeds. That alone was enough to render his name near and dear to the heart of every Armenian.

However, his poesy transcends the national topic and overstepping the boundaries of his country transmits his glory to posterity.

Sergey Gorodetsky

ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ՈԳԻՆ

Ե°րր պիտի գաս․ հրթ մեր գետնին ոյծքերէն Իրը յարութիւնն հողին խըմած շողերուն, Պիտի պոռթկան շունչիդ բոցերն երկնապող. Կամ մեր երկրին արիւն կաթող ո՞ր աստղէն՝ Դու պիտ՝ իջնես հրդեհել Ջէնքի տրմուդ ժողովուրդդ՝ Որուն սրրտէն դարերն յաւէտ խըմեր են Թորգոմական արիւնն եւ ո'ղր պարպեր, Որուն համար մեր պապերուն ոսկրոտին Հովտէ հովիտ սրփորւած՝ **Բաժին են լոկ գայլերու։** Ո՛վ անդրանիկ Աստուածուհի, Իսկուհի՛ Հայ ջորհրուն, կորակնհրուն եւ կաւին, Տե՛ս. քու երկիրդ՝ որ մեր սերմին մայր ըրիր, Այլազգներու խըժդրժանքին մատնըւած, Այսօր, աւա՛ղ, սուգ ու արիւն կր բրդխէ. Իր կործանած քաղաքներուն վըրայ՝ լըռիկ՝ կը նրստի կռու/նկն ողորմուկ. Հողն՝ հերկըւած միայն սողովն օձերուն, Իր աղտաղտուկ խաւերուն մէջ կը պահէ Պաղլեղ, եւ իր սեւ տափերուն վրայ՝ ոքոզ. Կր մրնան մեր այգեստանները՝ առանց Շերտափակի, եւ կարասները՝ առանց Հայրենական գինիին․ Եւ մեր խոյե′ըն ըսպիտակ Չրգտնելով խոտնոցներուն մեջ առուոյտ, Նօթութենէ՛ մոլեգնած Մըսուրներուն դէմ կը ջարդեն եղջիւրնին։ Իսկ որդիներըդ։ թըշուամ Կամ հեռացած հօրենական երկրրէն՝ Կը խառնակին ազգերու խորթ արիւնով, Կամ նո՛յն երկրին ծոցին մեջ՝ Կը մեռնին լու՛ծն ուսերնուն, Ապրողներուն թողլով մաս՝ Մերկացում ողջ հայութենեն, խորթացումն Որով կ'ըլլան իրարու դէմ թշնամի, Եւ թշնամւո՛յն դէմ ծառայ։ Ո՛չ մեր դաշտերն՝ եղած արեամր ճախճախուտ, Ո՛չ պարիսպներն ու տաճարներ քարուքանդ՝ Զիրենք կըրնան զայրագնել, Ո՛չ օտարին ծաղրանքն եւ ո՛չ անարգանք Կ'արթընցնեմ իրենց հոգւոյն մէջ ընդարմ՝ Հրպարտութ-իւ՛նն հայկական։ Կր ծառայեն եւ կ'ողրան, Եւ ողրալով ըստրկութիւնն աւելի՛ Իրենց դէմքին կը յօրինեն վայելուչ …

Եկու՛ր, եկու՛ր — Ժամանակն ա՛յս է :— Եկու՛ր · · · Այսօր հրարու՛խ է դարձեր։ Ահա ցեղէդ մաս մ'ազնիւ Գաղափարի, գուպարի մեջ հալումաչ՝

Ճամրուդ վըրայ կը սըփռե Իր արիւնին հետ նոր վարդեր, կակաչնե՛ր · · · · Եկու՛ր, եկու՛ր · — Եւ Մասիսի կատարեն Դիւցազներու, վըկաներու հոգիներ, Իրը, աստղերու սերմընցան, Տեղա' բոլոր իգութեան մէջ մեր երկրին, Մեր սըրտերուն խորունկ խորքերը հոսէ Արիւնդ անրիծ, զոր շի՛թ առ շիթ ժողվեցիր՝ Վարդաններու ռազմայարդար հետքերէն, Եւ ըրէ՛ մեր որրաններն Արշակներու վերածընող շիրիմներ. Ամեն Հայու լանջքին տակ Իր մէկ հին պա'պն արթընցուր. Եւ նուիրական, յաւհրժական զանգուածով՝ Quainaf bunat, be bunnt be anit Եւ ըստինքո՛վդ ապրեցուր։ Ա՛նպէս որ՝ քու մայրենի Ճանանչաւուխտ թեւ թռիչներուդ տակ ամփոփ, Տաքնա՛յ մեր հողն, եւ բլուրներուն վրայ խայտան Գարուններն հին, Նաւասարդները՝ լեցուն Մարտիկներու վահաններուն կոփիւնով, Մեր արծիւներն եւ ուրուրները՝ թողած Ճախճատուտները նըւաստ՝ Կայծակներու թառերուն վրայ կրռընչեն. Էգ առիւծներն ու էգ վագրերը բոլոր՝ Մայրագորո′վ լիզումով՝ Ըլլան կայտառ հայկակներու կաթընտու․ Մեր ամպրոպները (լեցուն՝ Ըստուերներովն երգիչներուն գողթական) Սըրտին մէջ հայ քերթողին, Փոխուին ե′րգի ու չափուին Կայծակներու շեշտերով. **Բանուորն հեստի**՛, հեստի՛ գեղջուկն ու՝ այգուն՝ Երբ իր քայլերն ուղղուին դաշտերն աւերուած, Արշալոյսէն արիւնի հոտը առնէ Եւ արիւնի′ ծարաւի․ Ծունչիդ գեփիլոն ու ճառագայթն աչքերուդ, Նըման գարնան՝ մեր տան շեմերը պրճնող, Թող ճամրորդե՛ն հիւղէ հիւղ, Բնակարանէ′ բնակարան․ Կանգնի՛ն այրերն ու մայրեր, Ծե՛րը կանգնի, կանգնի տոա՛ն. Ու ամեն ոք՝ Ազգին սիրով լոկ արբշիռ, Ազգին ոգւով հաղորդուած, Այնպէ՛ս վառի, ապըստամբի, բորբոքի՛, Որ Թորգոմայ Տունն ըզգայ՝ Թէ իր օճախը մարած

(«8եղին սիրտը»)

Դանիէլ Վարուժան

TEARS OF GOD

Beautiful things are born in tears.

Before space replaced the nothingness God searched the universe for the cure for boredom.

He encircled eternity and found nothing but himself. And desiring a being from his being his essence became his echo.

Then, still anguished he turned to mute Silence, blind Nothingness and asked for something. They gave themselves. They gave nothing.

And when he found the immensity so empty he felt his first pain. And to Silence and Nothingness he wept out of hopelessness. His tears gave him what he sought forming the stars, one by one. And like the poet, God found he had to cry to create.

D. Varoujan

Translated by Diana Der Hovanessian

THE LAMP

Fill oil into the lamp, dear daughter, Trim its wick, Hars,* so we can go. I hear the wagon turn into the yard. I hear the wheels stop beside the well.

Hurry, Hars. Our soldier is home now. My boy is back with us. He's home. Light the lamp so we can see the hero's laurel on his brow.

Light it, Hars. Hold it high. Wait. What is that blood in the wagon? Who is that lying pale and still? Put out the lamp, Hars. Put out the light.

(1912)

*Bride, or daughter-in-law

MIDDAY

This is the hour when Work pauses on the threshing floor, gasps to catch its breath while reapers nap, and in the distant cave the dying west wind moans where it is chained.

The heart of time, compressed into a fiery net can scarcely beat now. And fragrance rises up like dreams in radiating silence

from the reeds that morning sheared.

The forests sleep against the brown slope of the hill, under silver veils A single milky cloud glides in the blue above catching shreds of soft wool on sharp rocks.

Into its split heart, the soil receives a bloody shaft of light. And under the trees, a spring laments that its water ends and it must die beside the flowers it irrigates.

The buffalo freed from their yokes sleep in the swamp. Silver saliva strings of foam drip from their mouths; their carts, beyond, next to heapedwheat sheaves that thrust huge muzzles into emptiness.

This is the moment, oh my soul, that like cicadas you soar to the peaks of tranquility to drink in your own song, becoming inebriate with that, like the sun with its own light.

Daniel Varouian

Translated by Diana Der Hovanessian

VAROUJAN IN THREE VOLUMES

The M. Abeghian institute of literature of the Armenian academy of sciences is preparing the works of Daniel Varoujan for publication in three volumes. The first volume will comprise the poems "Tremors", "The Heart of the Race",

"Bouquet or the Songs of a Brniktsi" and "infatuated Fire-flies."

"Pagan Song", "Song of the Bread" and his translations will compose the second volume.

The third volume will include Varoujan's prose writings, articles published in the press and letters.

The edition will be the most accurate and comprehensive publication of the poet's works. Each volume will be supplemented with original variants and comment.

Interestingly, this edition will be the first to include the author's unpublished works: "Infatuated Fire-flies" and "Bouquet or the Songs of a Brniktsi", apart from dozens of articles and letters selected from periodical publications. The first two volumes are already in print.

APPRECIATING VAROUJAN

The brightest expectations of newfledged poetry were buried together with Varoujan and Siamanto, but what they could achieve during the short span of their lives is enough to secure them a well-deserved place in Armenian literature and show the general trend of their poetical glow.

Valery Bryussov

Like Dourian Varoujan is versed in the art of original, concise and vivid metaphors; he has the same short-lived outcries spurting straight from the heart and that unaccountable something, popular and Armenian in essence, which stands out as the instinctive groundwork of Dourian. But Varoujan is more adept, more conscious and more universal ...

Arshag Chobanian

The poetry of Daniel Varoujan has already played a prominent part in the national revival of the Armenian people. His poems created a great many heroes; his words were translated into deeds. That alone was enough to render his name near and dear to the heart of every Armenian.

However, his poesy transcends the national topic and overstepping the boundaries of his country transmits his glory to posterity.

Sergey Gorodetsky

THE OFFICERS OF THE ORDER OF THE HOSPITALLERS OF ST. GEORGE VISIT THE PRELACY

His Eminence Archbishop Mesrob Ashjian, Grand Protector of the Order of the Hospitallers of St. George in Carinthea, received a delegation of the Order headed by the Rev. Charles B. Chev. Casale, Grandmaster of the Order, on Tuesday, September 11, at 2:00 p.m. The Grandmaster reported on the investiture service and the annual gathering of the Order which was held last Saturday at the Chapel of the Order in St. Petersburg, FL.

Rev. Casale presenting to Surpazan a check for the Armenian Home for the Aged.

Founded in the year 1273 by the Habsburg Emperor, Rudolph I, the Order of St. George functions today as a Christian Ecumenical, Hospitallers Order of Merit whose members are drawn form the hereditary noble European Houses as well as from the ranks of men and women who render themselves aristocrats by their unselfish dedication to the needs of the less fortunate.

Each year, regardless of personal or professional commitments, the Knights and Dames of St. George give of their largesse and come to the aid of the plight of senior citizens around the world. This year, Rev. Casale presented a check of \$1,000 to the Archbishop to be given to the Armenian Home for the Aged.

Accompanying the Grandmaster were:

- 1. H.E. the Rev. Joseph J. Chev. Orlandi, O.S.G.C., Lt. Grandmaster
- 2. Dr. Gerard E. Chev. Kuyamjian, O.S.G.C., Minister of Protocol
- 3. Dr. Puzant C. Chev. Torigian, O.S.G.C., Attache
- 4. Dame Joanne Torigian, the first Dame of the Order

ARMENIAN RELIGIOUS EDUCATIONAL DEPARTMENT

MISS DENISE SONIA ARAKELIAN THE NEW EXECUTIVE COORDINATOR

OF THE ARMENIAN RELIGIOUS EDUCATIONAL

DEPARTMENT OF THE PRELACY

The Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America announces the appointment of Miss Denise Sonia Arakelian as Executive Coordinator of AREC. Recently, the AREC work was being carried on by two devoted Christian educators, Mrs. Barabra Berberian of Paramus, N.J. and Mrs. Margaret Stephanian of Waltham, Ma who were acting as an interim team until the coordinator's position had been filled. Mrs. Berberian will continue her work as curriculum developer for AREC on a part-time basis.

We are happy that Miss Arakelian will head the Department full-time and continue with new vigor and energy this most important work in Christian education. Miss Arakelian, a native of Chicago, brings with her a vast ex-

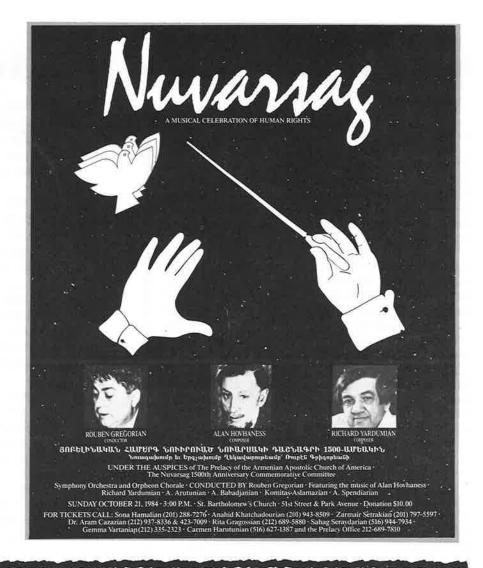

perience. In 1981, she received her degree, graduating cum laude from Boston University, majoring in Elementary and Special Education, minoring in English as a Second Language (ESL), and Early Childhood Education.

Her interests in the Armenian community began with her involvement in the AYF at an early age and continued during many summer months spent as a counselor at Camp Haiastan. While continuing her studies, she took on varied responsibilities instructing and counseling children ranging in ages from 3-14. Particular emphasis was placed on teaching children with learning disabilities, developing instructional materials, and executing new concepts in teaching.

At the Armenian School of New Jersey in New Milford, Miss Arakelian gained invaluable experience by organizing and implementing for the first time, a highly individualized ESL classroom. She has dedicated much time in this area to developing an ESL curriculum material such as games and other teaching aids.

Miss Arakelian's most recent focus of education has been on teaching and counseling emotionally disturbed and learning disabled adolescent youth. She is a devoted Christian and we are confident that she will bring with her a commitment to our Lord Jesus Christ and help our youth to come to the Lord through the Armenian Apostolic Church of America.

70TH ANNIVERSARY OF THE ARMENIAN GENOCIDE

THE NATIONAL GATHERING OF THE SURVIVORS WASHINGTON, D.C. 24-28 APRIL, 1985

OUR COMMITMENT IS FOREVER

ՎԵՐԱՊՐՈՂՆԵՐՈՒ ՆՈՐ ՈՒԽՏԻ ՀԱՒԱՔ ՈՒԱՇԻՆԿԹԸՆ, ՏԻ-ՍԻ, 24-28 ԱՊՐԻԼ, 1985

ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ በԳԻ ԱՄԷՆ ՀԱՅՈՒ ԼԱՆՋՔԻՆ ՏԱԿ ԻՐ ՄԷԿ ՀԻՆ ՊԱՊՆ ԱՐԹՆՑՈՒՐ

በቦበՎՀԵՏԵՒ

ԱՄԷՆ ԽՐՃԻԹ ԸՄԲՈՍՏ ՄԸ ԴՈՒՐՍ ԿԸ ՊՈՌԹԿԱՑ ԱՄԷՆ ՇԻՐՄԷ ՆԱՀԱՏԱԿ ՄԸ ՑԱՂԹ ԿԸ ՑԱՌՆԷ

Դ. Վարուժան Դպրոցը Երեւանի մէջ